יוצא לאור לפרשת ויקרא ה'תשפ"ו
(מספר 90)

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

בשורת הגאולה

•

מאת

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א

שניאורסאהן

מליובאוויטש

מלוקט מספרי השיחות תש"נ־תשנ"ב

יוצא לאור על ידי מערכת
„אוצר החסידים"
770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ.י.
שנת חמשת אלפים שבע מאות חמשים ושלש לבריאה
הי' תהא שנת נפלאות גדולות

השער להוצאה הראשונה

לעילוי נשמת
החייל ב"צבאות השם" **שכנא** ע"ה
בן ר' **שלמה אלי'** שיחי'
נפטר בדמי ימיו, כ"א מנ"א ה'תשנ"ט
ת. נ. צ. ב. ה.
ולזכות אחיו ואחיותיו שיחיו
ולזכות הוריו
הרה"ת ר' **שלמה אלי'** וזוגתו מרת **שרה** שיחיו
מארקאוויטש
לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק
ומתוך בריאות הנכונה, ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר
*
נדפס ע"י ידידיהם
הרה"ת ר' **יוסף יצחק הלוי** וזוגתו מרת **גיטל רחל** שיחיו
שגלוב

הי' שותף בהפצת עניני "משיח וגאולה"!!!
להקדשות ולפרטים נוספים:
טל.: 753-6844 (718) או 934-7095 (323)
אימייל: info@torah4blind.org

Be A Partner
In Spreading *Inyonei Moshiach U'geula*!!!
To Dedicate This Publication
In Honor Of Your Family Or A Loved One
For More Info. Call:
(718) 753-6844 or (323) 934-7095
or email: info@torah4blind.org

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to:
http://www.torah4blind.org
TO DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095

מפתח ותוכן

תנש"א

יא. 3

"כלו כל הקיצין" וכבר עשו תשובה; פס"ד שמשיח צדקנו צריך לבוא תיכף ומיד, וכן יקום; בפרט לאחר הגזירות והשמדות; "הגיע זמן גאולתכם" (ש"פ ויחי (ועשרה בטבת - יהפך לשמחה))

יב. 5

"כלו כל הקיצין" וכבר עשו תשובה; שומעים ממשה רבינו שבדורנו שכבר סיימו כל עניני העבודה, גם "צחצוח הכפתורים", ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח; יש לעודד ולחזק רוחם של בנ"י ע"י ההכרזה שהקב"ה אומר "פקד פקדתי אתכם", ומשיח צדקנו "עומד אחר כתלנו" ו"הנה זה בא", ויש להתכונן לקבל פניו ע"י ההוספה בקיום התומ"צ (ש"פ שמות, י"ט טבת)

תשנ"ב

נז. 7

כבר נשלמו כל מעשינו ועבודתינו; "כלו כל הקיצין" וכבר עשו תשובה, וכבר נסתיימו כל ההכנות ובאופן ד"הכנה רבתי", והכל מוכן לסעודה דלעתיד

(ליל ויום ג' פ' ויחי, עשרה בטבת, וש"פ ויחי, י"ד טבת)

נח. 7

"כלו כל הקיצין" וכבר עשו תשובה וכבר סיימו הכל, גם "צחצוח הכפתורים", וצריכים רק שהקב"ה יפתח עיניהם של ישראל שיראו שכבר ישנה הגאולה, ויושבים אצל השולחן ערוך בסעודת לויתן ושור הבר כו'; מ"ימי חייך" בזמן ומקום זה נכנסים תיכף להחיים דימות המשיח וחיים נצחיים בלי שום הפסק כלל ח"ו; להכין את עצמו ואחרים להמצב דימות המשיח; לימוד הל' מלך המשיח; יה"ר שלאחרי שישנו כבר ה"מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמת ה'" שהוא "בחזקת שהוא משיח", שיהי' מיד ה"משיח בודאי"

(ש"פ שמות, כ"א טבת)

ע. 11

דיוק לשון הרמב"ם "ובנה מקדש במקומו"; ביאור דברי המדרש "בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש כו'"; גודל העילוי ד"בית רבינו שבבבל"; גודל הזכות להשתתף בבניית "בית רבינו שבבבל" כהכנה לירידת והתגלות מקדש העתיד תיכף ומיד; "בית משיח" בגימטריא "פרצת" 770 (קונטרס בענין מקדש מעט)

צורך והכרח להגדיל ולהרחיב עוד יותר את „בית רבינו", ועד להגדלה והרחבה שהיא באופן דפריצת גדר, „פרצת" (בגימטריא 770), כמו בנין בית חדש[32].

ועי"פ האמור לעיל ע"ד גודל העילוי ד„בית רבינו שבבבל" – ש„נסע מקדש וישב שם", ו„הוא מקום המקדש גופי' דלעתיד", ועד שבו יתגלה מקדש העתיד ומשם יחזור לירושלים – מובן גודל הזכות דכאו"א מישראל להשתתף בגופו ובממונו[33] (וכל המרבה הרי זה משובח) בבניית „בית רבינו שבבבל", כהכנה לירידת והתגלות מקדש העתיד תיכף ומיד ממש.

(קונטרס בענין מקדש מעט זה בית רבינו שבבבל - סה"ש תשנ"ב ע' 465)

32) ועד להנחת אבן פינה.
[בערב ח"י אלול שנת תשמ"ח נערכה הנחת אבן פינה ל(הגדלת והרחבת) בית הכנסת ובית המדרש דליובאוויטש שבליובאוויטש, במעמד כ"ק אדמו"ר שליט"א, שהניח האבן פינה בידיו הק'. **המו"ל**].

33) ע"ד ובדוגמת בית המקדש – ש„הכל חייבין לבנות ולסעד בעצמן ובממונם כו'" (רמב"ם הל' ביהב"ח פ"א הי"ב).

Reprinted with permission by:
Moshiach Awareness Center,
a Project of:
Enlightenment For The Blind, Inc.
602 North Orange Drive.
Los Angeles, CA 90036
Tel.: (323) 934-7095
Fax: (323) 934-7092

http://www.torah4blind.org
e-mail: yys@torah4blind.org

Rabbi Yosef Y. Shagalov,
Executive Director

Printed in the U.S.A.

בשורת הגאולה

יא.

מצינו בגדעון ש„בימיו[1] היו ישראל בצרה והי׳ הקב״ה מבקש אדם שילמד עליהם זכות . . כיון שנמצא זכות בגדעון שלמד עליהם זכות, מיד נגלה אליו המלאך, שנאמר וירא אליו מלאך ה׳ ויאמר לו לך בכחך זה, בכח זכות שלמדת על בני״, „אמר הקב״ה, יש בך כח ללמד סניגוריא על ישראל, בזכותך הם נגאלים״[2].

. . . הלימוד זכות בנוגע לקירוב וזירוז הגאולה – שכיון שכבר „כלו כל הקיצין״[3], עוד בזמן הגמרא, ועאכו״כ לאחרי אריכות וקושי הגלות במשך יותר מאלף ותשע מאות שנה ועדיין לא בא . . . ובנוגע לתשובה („אין הדבר תלוי אלא בתשובה״[3]) – כבר עשו תשובה, שהרי אין לך אדם מישראל שלא הרהר תשובה (לא רק פעם אחת, אלא) כמה פעמים במשך ימי חייו, שעי״ז נעשה „בשעתא חדא וברגעא חדא״[4] מרשע גמור צדיק גמור, כפס״ד הגמרא[5] שהמקדש את האשה „על מנת שאני צדיק (גמור[6]) אפילו רשע גמור מקודשת שמא הרהר תשובה״ – הרי בודאי ובודאי שמשיח צדקנו צריך לבוא תיכף ומיד ממש, אשר, כדאי הוא לימוד זכות זה לגאול את ישראל, ובפרט שנוסף על הלימוד זכות, ה״ז גם פס״ד של כו״כ רבנים ומורי־הוראה בישראל, וכיון שהתורה „לא בשמים היא״[7], הרי, פס״ד זה בב״ד של מטה מחייב כביכול ומזכה גם את ב״ד של מעלה, וכן יקום!

1) תנחומא שופטים ד.
2) יל״ש שופטים רמז סב.
3) סנהדרין צז, ב.
4) זח״א קכט, סע״א.
5) קידושין מט, ב. רמב״ם הל׳ אישות פ״ח ה״ה. טושו״ע אה״ע סל״ח סל״א.
6) ע״פ גירסת האור זרוע סקי״ב.
7) נצבים ל, יב. וראה ב״מ נט, ב.

פרץ״, ודרשו חז״ל[23] „זה משיח, שנאמר[24] עלה הפורץ לפניהם״[25].

. . . בשלימות דמספר שבע (שבע מאות ושבעים) נרמזת גם שלימות עבודתו של רבינו במשך כל ימי חייו, שבע עשיריות שנים, שבעים שנה (תר״ם – תש״י), ועד לגמר ושלימות עבודתו בעשור השביעי בחצי כדור התחתון (מהבית שמספרו שבע מאות ושבעים), כולל גם המשך העבודה בשנים שלאח״ז ע״י דור השביעי, „כל השביעין חביבין״[26] – שעי״ז נעשית השלימות דמעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות בכל שבעת הארצות שבעולם, ותיכף ומיד „יוסיף אדנ־י שנית ידו גו׳ ואסף נדחי ישראל גו׳״, עי״ז ש„פרצת (בגימטריא שבע מאות ושבעים) עליך פרץ״, „עלה הפורץ לפניהם״.

ובכל זה ניתוסף הדגשה יתירה בתקופה האחרונה:

העבודה דהפצת התורה והיהדות והמעיינות חוצה מ„בית רבינו״ („770״) הולכת ונמשכת וביתר שאת וביתר עוז גם לאחרי (עשר שנים האחרונות ב)חיים חיותו בעלמא דין, יותר מארבעים שנה (תש״י – תש״נ), באופן ד„נתן ה׳ לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע״[27], ונמצא, ש„בית רבינו״ („770״) הוא בבחינת „תלפיות״, „תל שכל פיות פונים בו״[28], יותר מיובל שנים (ת״ש – תש״נ), „עד עולם״[29].

וענין זה מודגש עוד יותר כשרואים במוחש שהולך וניתוסף ביתר שאת וביתר עוז במספר בנ״י שבאים ל„בית רבינו״, „ברוב עם הדרת מלך״[30] (כולל גם „מאן מלכי רבנן״[31], ובפרט נשיא (מלך) הדור), ונעשה

23) אגדת בראשית ספס״ג. וראה ב״ר ספפ״ה ובפרש״י.
24) מיכה ב, יג.
25) ולהעיר, ש„בית משיח״ בגימטריא „פרצת״ (770). ודו״ק.
26) ויק״ר פכ״ט, יא. וראה ד״ה באתי לגני ה׳שי״ת בתחלתו. ובארוכה – ד״ה זה תשי״א.
27) תבוא כט, ג.
28) ברכות ל, א.
29) שמואל־א א, כב ובפרש״י. ירושלמי ברכות פ״ד ה״א. וראה קידושין טו, א. מכילתא ופרש״י משפטים כא, ו.
30) משלי יד, כח.
31) ראה גיטין סב, סע״א. זח״ג רנג, ב – ברע״מ.

* * *

בימינו אלה, שמאז כלה חמתו בביהמ"ק, ולאחרי „מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות"[8], ולאחרי כל הגזירות והשמדות ר"ל ור"ל שסבלו בנ"י באריכות וקושי הגלות האחרון, ובפרט גזירת השואה בדור האחרון, בודאי נעשה הצירוף והזיכוך בשלימות, „די והותר" – נעשה הענין ד„סמך מלך בבל"[9] אך ורק באופן של טוב הנראה והנגלה לעיני בשר, ובלשון חז"ל[10] שהקב"ה אומר לישראל „בני אל תתייראו, כל מה שעשיתי[11] לא עשיתי אלא בשבילכם . . הגיע זמן גאולתכם"!

ובדורנו זה (ובפרט בשנה זו, „הי' תהא שנת נפלאות אראנו") צריכה להיות עיקר ההדגשה . . בהענין ד„סומך נופלים", לחזק ולעודד את רוחם של בנ"י . . כולל ובמיוחד – החיזוק והעידוד ע"י האמונה בביאת המשיח ובטחון גמור ש„הנה זה (משיח צדקנו) בא"[12], וההוספה בהכנה לביאתו ע"י התשובה וקיום התומ"צ, ובלשון ההכרזה דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו: „לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה"[13], „שובה ישראל עד ה' אלקיך, והכן עצמך ובני ביתך לקבל פני משיח צדקנו הבא בקרוב ממש"[14].

(משיחות ש"פ ויחי (ועשרה בטבת יהפך לשמחה) תנש"א)

8) תניא רפל"ז.
9) יחזקאל כד, ב.
10) יל"ש ישעי' רמז תצט.
11) כולל גם הפעולה דמלך בבל שאינו אלא כגרזן ביד החוצב בו.
12) שה"ש ב, ח. וראה שהש"ר עה"פ (פ"ב, ח (ב)).
13) אג"ק שלו ח"ה ס"ע שסא ואילך. שעז ואילך. תח ואילך. ועוד.
14) „היום יום" – ט"ו טבת.

לירושלים (כנ"ל).

ויש להוסיף, שענין זה מרומז גם בשמו[14] של „בית רבינו" שבדורנו:

„רבינו" – ב' שמותיו רומזים על הגאולה: שמו הראשון – יוסף – ע"ש „ביום ההוא יוסיף אדנ־י שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים גו' ומאיי הים גו' ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ"[15], ושמו השני – יצחק – ע"ש הצחוק והשמחה ששלימותה בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כמ"ש[16] „אז ימלא שחוק פינו", „אז" דייקא, לעתיד לבוא[17], כשיאמרו ליצחק (דוקא) „כי אתה אבינו"[18].

ו„בית (רבינו)" – מספרו שבע מאות ושבעים[19], וע"ש מספר זה נקבע שמו אשר יקראו ל„בית רבינו" בפי כל ישראל, „770"[20], שמספר זה הוא הגימטריא ד„פרצת", ע"ש „ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה"[21], שרומז שמבית זה אורה יוצאה לכל ד' רוחות העולם, ובאופן של פריצת גדר, שכל ד' רוחות העולם מתעלים לדרגת ארץ ישראל („עתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות"), כולל ובמיוחד שכל בתי כנסיות ובתי מדרשות שבכל העולם נקבעים בארץ ישראל ומתחברים לבית המקדש, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, עליו נאמר[22] „פרצת עליך

14) כידוע שהשם מורה על תוכנו ומהותו של הדבר הנקרא בשם זה (תניא שעהיוה"א ספ"א. וראה בארוכה תשובות וביאורים (קה"ת תשל"ד) ס"א וש"נ).
15) ישעי' יא, יא־יב.
16) תהלים קכו, ב.
17) משא"כ בזמן הגלות, ש„אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעוה"ז, שנאמר אז ימלא שחוק פינו" (ברכות לא, א).
18) ישעי' סג, טז. שבת פט, ב.
19) להעיר מהנהגת גדולי ישראל שלמדו רמזים והוראות בעבודת ה' גם מעניני חול כיו"ב (כמו מספר הקרון במרכבת המסע, שהו"ע עראי, ועאכו"כ בנוגע לבית קבוע), ובפרט בנדו"ד שהמספר נעשה שמו של הבית, כבפנים.
20) הן בלשון הקודש – שבע מאות שבעים, הן באידיש – זיבן זיבעציק, והן בלשון המדינה (אנגלית) – „סעווען סעווענטי".
21) ויצא כח, יד.
22) וישב לח, כט.

יב.

לפי כל הסימנים שבדברי חז"ל עומדים אנו בסוף זמן הגלות, לאחרי שכבר „כלו כל הקיצין"[1], וכבר עשו תשובה, ובלשונו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (לפני עשרות שנים) שכבר סיימו כל עניני העבודה, גם „צחצוח הכפתורים"[2], ועומדים מוכנים („עמדו הכן כולכם") לקבל פני משיח צדקנו[3].

* * *

גם לאחרי קושי ואריכות הגלות האחרון במשך יותר מאלף ותשע מאות שנה (שלא בערך לגלות מצרים במשך מאתיים ועשר שנה) – מציאותם של „בני ישראל" היא בעצם למעלה מגלות, וכל רגע נוסף שנמצאים בגלות ה"ז באופן ד„הבאים מצרימה"[4], „כאילו אותו יום נכנסו למצרים"[5], ועומדים הם בתוקף האמונה והבטחון שתיכף ומיד יקיים הקב"ה הבטחתו „פקד פקדתי אתכם"[6] בגאולה האמיתית והשלימה, ובפרט כששומעים ממשה רבינו שבדורנו[7], כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר סיימו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו, ועאכו"כ לאחרי שישנה גם השלימות דארבעים שנה, „נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"[8], ועומדים בשנת הנ"א (ה'תשנ"א), ר"ת (הי' תהא שנת) נפלאות אראנו.

ולכן, יש לעודד ולחזק את רוחם של בנ"י ע"י ההכרזה שהקב"ה

1) סנהדרין צז, ב.
2) שיחת שמח"ת תרפ"ט.
3) ראה „היום יום" ט"ו טבת. ובכ"מ.
4) שמות א, א.
5) שמו"ר ריש פרשתנו (פ"א, ד). תנחומא שם ג.
6) שמות ג, טז.
7) ראה ב"ר פנ"ו, ז: „אין דור שאין בו כמשה". וראה זח"ג רעג, א. תקו"ז תס"ט (קיב, רע"א. קיד, רע"א). תניא פמ"ד. שם אגה"ק ביאור לסי' ז"ך בסופו.
8) תבוא כט, ג.

גאולתכם".

. . . יש לבאר כהנ"ל בנוגע ל„בית רבינו שבבבל" בדורנו זה – ביתו (בית הכנסת ובית המדרש) של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו:

. . . בדור זה, דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה, מסיימים ומשלימים „מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות"[8] לעשות מארץ העמים ארץ ישראל גם במקום היותר תחתון דארץ העמים, חצי כדור התחתון (שבו לא הי' מתן תורה[9]), אשר, ע"י העלאת המקום היותר תחתון מעלים גם את כל שאר המקומות דארץ העמים[10], וענין זה נעשה ע"י „בית רבינו" שבחצי כדור התחתון, שממנו אורה יוצאה לכל העולם, לעשות מהעולם כולו (עד לפנה הכי נדחת בקצוי תבל) ארץ ישראל, שזהו"ע ד„עתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות"[11], ו„עתידה ירושלים שתתפשט בכל ארץ ישראל"[11], שבה יוקבעו כל בתי כנסיות ובתי מדרשות שבכל העולם כולו מחובר לבית המקדש, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, נשיא הדור, שהוא המשיח (גואלן של ישראל) שבדור, ועוד וג"ז עיקר, שהוא הנשיא דתורת החסידות[12], אשר, ע"י הפצתה חוצה („יפוצו מעינותיך חוצה", עד לחוצה שאין חוצה ממנו, בכל קצוי תבל) פועלים ביאת מלכא משיחא[13].

ועפ"ז מובן גודל העילוי ד„בית רבינו" – „מקדש מעט" העיקרי בגלות האחרון, „שנסע מקדש וישב שם", ולכן „הרי הוא מקום המקדש גופי' דלעתיד", ולא עוד אלא שבו יתגלה מקדש העתיד, ומשם ישוב

8) תניא רפל"ז.
9) ראה אגרות־קודש אדמו"ר מוהריי"צ ח"ב ע' תצב ואילך. וש"נ.
10) „כמו בהגבהת כותלי בית שצריכים להתחיל להגבי' הקורה התחתון דוקא ואז ממילא יוגבהו העליונים הימנו, משא"כ אם הי' מתחיל מאמצע הכותל לא הי' מגבי' התחתונים" (תו"א בראשית ד, רע"א).
11) ראה ספרי דברים בתחלתו. פס"ר פ' שבת ור"ח. יל"ש ישעי' רמז תקג.
12) להעיר, שתורת החסידות היא בחי' היחידה שבתורה (ראה קונטרס ענינה של תורת החסידות), הקשורה עם בחי' היחידה שבישראל, נשמתו של משיח צדקנו (רמ"ז לזח"ב מ, ב. ועוד).
13) אגה"ק דהבעש"ט – כש"ט בתחלתו.

אומר בכל יום באופן דחדש ממש „פקד פקדתי אתכם", ומשיח צדקנו „עומד אחר כתלנו"[9], ו„הנה זה בא"[10], ויש להתכונן לקבל את פניו ע"י ההוספה בקיום התומ"צ, כפס"ד הרמב"ם[11] (בעל יום ההילולא דכ"ף טבת, מוצש"ק זה) שע"י „מצוה אחת, הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

(משיחות ש"פ שמות, י"ט טבת תנש"א)

9) שה"ש ב, ט.
10) שם ח. וראה שהש"ר עה"פ (פ"ב, ח (ב)).
11) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

ע.

יש לומר – שהמקדש דלעתיד (ש„בנוי ומשוכלל יגלה ויבוא מן השמים"[1]) יתגלה תחילה בהמקום „שנסע מקדש וישב שם"[2] בזמן הגלות („בית רבינו שבבבל"[3]), ומשם יועתק למקומו בירושלים.

. . . ואולי יש לומר, שמרומז בלשון הרמב"ם (בהלכות מלך המשיח[4]) „ובנה מקדש במקומו" – דלכאורה: מהו הצורך להשמיענו כאן שבנין המקדש הוא במקומו? ולאידך, למה אינו מפרש המקום, „ובנה מקדש בירושלים"? – ש„במקומו" רומז גם על מקומו של מלך המשיח בזמן הגלות (לפני ש„הרי זה משיח בודאי"), היינו, שבהיותו בגלות (ששם יושב[5] וממתין ומצפה לגאול את בנ"י ושכינה עמהן מהגלות) בונה מלך המשיח מקדש (מעט) שהוא מעין ודוגמת המקדש שבירושלים (כמו „בי כנישתא דשף ויתיב"[3], „שנסע מקדש וישב שם"), בתור הכנה למקדש העתיד, שיתגלה תחילה שם, ומשם ישוב (עם הקב"ה ובנ"י) לירושלים.

. . . ואולי יש לומר, שמ"ש במדרש[6] ש„בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם", קאי על גג בית המקדש דמקדש מעט שבחוץ לארץ[7] שהוא במקום המקדש בירושלים („שנסע מקדש וישב שם"), כי, לאחרי שמקדש העתיד יתגלה וירד למטה לא יהי' צורך להשמיע לישראל „הגיע זמן

1) פרש"י ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.
2) ערוך ערך שף (הובא בחדא"ג מהרש"א מגילה כט, א).
3) מגילה כט, א.
4) ספי"א.
5) ראה סנהדרין צח, א: „יתיב אפיתחא דרומי".
6) יל"ש ישעי' רמז תצט.
7) ועפ"ז יומתק הדיוק „עומד על **גג** בית המקדש" – ש„גגות . . לא נתקדשו" (רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז), שרומז על חו"ל בערך לקדושת א"י.

נז.

דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות והוא הוא דור הראשון של הגאולה – כהודעת והכרזת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, יוסף שבדורנו (ע"ש יוסף הראשון שהודיע והכריז ש„אלקים פקד יפקוד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב"[1]), שכבר נשלמו כל מעשינו ועבודתינו, וכבר כלו כל הקיצין וכבר עשו תשובה, וכבר נסתיימו כל ההכנות ובאופן ד„הכנה רבתי", והכל מוכן לסעודה[2] דלעתיד לבוא, לויתן ושור הבר[3] ויין המשומר[4].

(משיחות עשרה בטבת (יהפך לשמחה), וש"פ ויחי, י"ד טבת תשנ"ב)

1) פרשתנו נ, כד.
2) ע"פ ל' חז"ל – אבות פ"ג מט"ז. סנהדרין לח, א ובפרש"י.
3) ראה ב"ב עה, א. ויק"ר פי"ג, ג.
4) ברכות לד, ב. וש"נ.

נח.

מ'האָט שוין געדעדט מערערע מאָל דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אַז נוסף אויף דעם וואָס ס'איז שוין „כלו כל הקיצין"[1], האָבן אידן שוין תשובה געטאָן, און מ'האָט שוין אַלץ פאַרענדיקט, כולל אויך – „צופוצן די קנעפּלעך", און מ'דאַרף נאָר האָבן אַז דער אויבערשטער זאָל אויפעפענען די אויגן פון אידן זיי זאָלן זען ווי ס'איז שוין דאָ די גאולה האמיתית והשלימה, און מ'זיצט שוין באַ דעם שולחן ערוך, בסעודת לויתן ושור הבר[2] וכו' וכו'.

דערפון איז פאַרשטאַנדיק . . בדורנו זה ובזמננו זה, לאחרי וואָס

1) סנהדרין צז, ב.
2) ראה ב"ב עד, ב ואילך. פסחים קיט, ב. ועוד.

ומיד ממש ברגע זה ובמקום זה (אפילו אם זה מצב דלילה, „הבאים מצרימה"), כך שהרגע האחרון דהגלות והנקודה האחרונה דהגלות נעשים רגע ראשון ונקודה ראשונה דגאולה,

ומ„ימי חייך" בזמן הזה ובמקום הזה, בלי שום הפסק כלל ח"ו (אפילו אם הוא כבר למעלה משבעים שנה וכיו"ב), עובר כאו"א מישראל מיד – בתכלית השלימות, „ראובן ושמעון נחתין ראובן ושמעון סלקין"[4], בההמשך ד„כל ימי חייך" בימות המשיח, וחיים נצחיים שיהיו אז.

ובנוגע לפועל הכוונה היא, שהעבודה דבנ"י עתה צריכה להיות „להביא לימות המשיח", לגלות **כבר** תיכף בפועל איך שהמצב ד„הבאים מצרימה" בגלות הוא באמת מצב ד„גאולת ישראל", עי"ז שמתכוננים בעצמם ומכינים אחרים למצב ד„ימות המשיח".

כולל ובמיוחד – בקשר עם יום ההילולא דהרמב"ם – ע"י שמתחזקים ומוסיפים בלימוד ספר משנה תורה להרמב"ם . . ובפרט – בספר הרמב"ם עצמו – הלכות מלך המשיח[5], בשני הפרקים האחרונים דהלכות מלכים בסיום ספר משנה תורה.

ונוסף ללימודו בזה, להשפיע גם על עוד בנ"י מסביבתו, אנשים נשים וטף, באופן ד„והעמידו תלמידים הרבה"[6], ומהם יראו וכן יעשו רבים.

ויהי רצון, שע"י עצם ההחלטה בדבר יקבלו תיכף ומיד את השכר, הקיום בפועל של דברי הרמב"ם בסיום ספרו[7], שלאחר שישנו כבר ה„מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמת ה'" – שאז „בחזקת שהוא משיח" – שכבר יהי' מיד „משיח בודאי", עי"ז ש„עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל . . ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד כו'".

מ׳האָט שוין אַלץ פאַרענדיקט (כנ״ל), האָט מען די הבטחה גמורה אין תורה, אַז עס וועט זיכער זיין „(תזכור את יום צאתך מארץ מצרים) כל ימי חייך . . להביא לימות המשיח״[3],

ובפשטות – אַז מ׳דאַרף ניט אָנקומען צו אַ הפסק ח״ו צווישן „כל ימי חייך״ און „ימות המשיח״ (ווי דאָס איז געווען באַ אידן בכל הדורות שלפני דורנו זה), נאָר „כל ימי חייך״ פון יעדער איד, זיינע חיים גשמיים אַלס נשמה בגוף, זיינען כולל בפשטות (אויך) „ימות המשיח״ בלי הפסק, וואָרום די גאולה קומט תיכף ומיד ממש ברגע זה ובמקום זה (אפילו אויב דאָס איז אַ מצב פון לילה, „הבאים מצרימה״), אַזוי אַז דער רגע האחרון פון גלות און די נקודה אחרונה פון גלות ווערט דער רגע ראשון און נקודה ראשונה פון גאולה,

און פון „ימי חייך״ בזמן הזה ובמקום הזה, בלי שום הפסק כלל ח״ו (אפילו אויב ער איז שוין עלטער פון שבעים שנה וכיו״ב), גייט יעדער איד גלייך איבער – בתכלית השלימות, „ראובן ושמעון נחתין ראובן ושמעון סלקין״[4], אין דעם המשך פון „כל ימי חייך״ בימות המשיח, און חיים נצחיים וואָס וועט דעמולט זיין.

ובנוגע לפועל מיינט עס, אַז די עבודה פון אידן איצטער דאַרף זיין „להביא לימות המשיח״, צו שוין גלייך מגלה זיין בפועל ווי דער מצב פון „הבאים מצרימה״ אין גלות איז באמת אַ מצב פון „גאולת ישראל״, דורך דעם וואָס מ׳גרייט זיך אַליין און מ׳גרייט צו אַנדערע צו דעם מצב פון „ימות המשיח״.

כולל ובמיוחד – בקשר מיט דעם יום ההילולא פון דעם רמב״ם – דורך מחזק זיין און מוסיף זיין אין לימוד ספר משנה תורה להרמב״ם . . ובפרט – אין ספר הרמב״ם עצמו – הלכות מלך המשיח[5], אין די לעצטע צוויי פרקים פון הלכות מלכים בסיום ספר משנה תורה.

3) ברכות יב, ב.
4) ויק״ר פל״ב, ה. וש״נ.
5) כ״ה הכותרת בדפוס ויניצאה רפד. שי.

און נוסף צו דעם אייגענעם לימוד בזה, זאָל מען זען אויך משפיע זיין אויף אַנדערע אידן אַרום זיך, אנשים נשים וטף, באופן פון „והעמידו תלמידים הרבה״[6], ומהם יראו וכן יעשו רבים.

ויהי רצון, אַז דורך דער עצם החלטה בדבר זאָל מען תיכף ומיד באַקומען דעם שכר, דער קיום בפועל פון דברי הרמב״ם בסיום ספרו[7], אַז לאחרי וואָס מ׳האָט שוין דעם „מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמת ה״ – וואָס ער איז „בחזקת שהוא משיח״ – זאָל ער שוין גלייך ווערן „משיח בודאי״, דורך דעם וואָס „עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל . . ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה׳ ביחד כו״.

(משיחות ש״פ שמות, כ״א טבת תשנ״ב)

◈ ◈ ◈

כמדובר ריבוי פעמים דברי כ״ק מו״ח אדמו״ר נשיא דורנו, שנוסף ע״ז שכבר „כלו כל הקיצין״[1], כבר עשו בנ״י תשובה, וסיימו הכל, כולל גם – „לצחצח הכפתורים״, וצריך רק שהקב״ה יפתח את עיניהם של בנ״י שיראו שהגאולה האמיתית והשלימה כבר ישנה, ויושבים כבר לפני שולחן ערוך, בסעודת לויתן ושור הבר[2] וכו׳ וכו׳.

מזה מובן . . בדורנו זה ובזמננו זה, לאחרי שכבר סיימו הכל (כנ״ל), ישנה הבטחה גמורה בתורה, שבטח יהי׳ „(תזכור יום צאתך ממצרים) כל ימי חייך . . להביא לימות המשיח״[3],

ובפשטות – שלא זקוקים להפסק ח״ו בין „כל ימי חייך״ ו„ימות המשיח״ (כמו שהי׳ אצל בנ״י בכל הדורות **שלפני** דורנו זה), אלא „כל ימי חייך״ דכאו״א מישראל, חייו הגשמיים כנשמה בגוף, כוללים בפשטות (גם) „ימות המשיח״ בלי הפסק, מכיון שהגאולה באה תיכף

6) אבות פ״א מ״א.
7) הל׳ מלכים ספי״א.